Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Dan Sîrbu
Dosarul nr. 2rc-221/25
(2-25005285-02-2rc-29102025)

D E C I Z I E

2 februarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Roman Pascari

examinând fără participarea părților, recursul declarat de reprezentantul SRL „Trabo-Plus", Vitalie Cotorobai,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 septembrie 2025, prin care s-a refuzat confirmarea tranzacției,

în cauza civilă la cererea înaintată de SRL „Trabo-Plus" către SRL „Lumea Gustului" cu privire la confirmarea tranzacției de mediere și eliberare a titlului de executare silită,-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 14 ianuarie 2025, SRL „Trabo-Plus" a depus în Judecătoria Chișinău, sediul Centru cerere către SRL „Lumea Gustului" cu privire la confirmarea tranzacției de mediere și eliberare a titlului de executare silită.

În argumentarea cererii s-a indicat, că între creditorul SRL „Trabo-Plus" și debitorul SRL „Lumea Gustului" a fost încheiată tranzacția nr. 06/T/24 din 18 decembrie 2024. Tranzacția, fiind încheiată în cadrul procedurii de mediere prevăzută de Legea Republicii Moldova „cu privire la mediere" nr. 137 din 3 iulie 2015 și contrasemnată de mediatorul Iurii Cuprianov. Încetarea procedurii de mediere a fost confirmată prin procesul-verbal privind încetarea procedurii de mediere a conflictului nr. 07/24 din 18 decembrie 2024.

SRL „Trabo-Plus" precizează, că conform punctului 4.1. al tranzacției, SRL „Lumea Gustului" și-a recunoscut datoria bănească față de SRL „Trabo-Plus" în valoare de 3 757 198,05 Euro și s-a angajat să o achite în rate (tranșe) conform graficului specificat la subpunctul 4.1.2 al punctului 4.1. Prima tranșă urma să fie plătită până la 27 decembrie 2024.

SRL „Trabo-Plus" menționează, că debitorul nu și-a onorat obligația sa bănească de achitare a primei tranșe a datoriei. Acest fapt este confirmat, de asemenea, prin scrisoarea debitorului din 8 ianuarie 2025, în care el solicită prelungirea termenului de achitare. Potrivit punctului 5.5. al Tranzacției, debitorul declară că înțelege și este de acord că în situația în care nu va achita la timp și/sau integral o rată din datoria eșalonată conform prezentei tranzacții, toate obligațiile de plată a datoriei totale restante la care se adaugă penalitatea aferentă devin imediat scadente cu data admiterii întârzierii executării obligației, iar SRL

„Trabo-Plus” are dreptul în mod incontestabil să ceară executarea silită a întregii datorii restante fără preavizare prealabilă

Suplimentar SRL „Trabo-Plus” indică, că potrivit punctului 5.7. al tranzacției, în cazul în care SRL „Lumea Gustului” nu își execută obligația de plată, SRL „Trabo-Plus” are dreptul de a solicita plata de către Partea-2 a unei penalități în valoare de 50% de la suma totală a datoriei restante.

Prin scrisoare nr. 0801/25 din 9 ianuarie 2025, SRL „Trabo-Plus” a cerut achitarea penalității în valoare de 1 878 599,02 Euro în termen de 3 zile calendaristice. Scrisoarea a fost recepționată de debitor în data de 9 ianuarie 2025, fapt confirmat prin mențiunea respectivă și semnătura Directorului SRL „Lumea Gustului” însă nu și-a onorat obligația de achitare a penalității.

În temeiul art. 487-490 Cod de procedură civilă, SRL „Trabo-Plus” solicită confirmarea tranzacției nr. 06/T/24 din 18 decembrie 2024 și eliberarea titlului de executare silită.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierii Judecătoriei Chişinău sediul Centru din 23 septembrie 2025, s-a refuzat confirmarea tranzacției nr. 06/T/24 din 18 decembrie 2024, încheiată între SRL „Trabo-Plus” și SRL „Lumea Gustului” în scopul prevenirii unui proces civil.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 7 octombrie 2025 reprezentantul SRL „Trabo-Plus”, Vitalie Cotorobai, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 septembrie 2025, solicitînd casarea încheierii contestate, și soluționînd prin decizie problema respectivă, prin dispunerea admiterii cererii creditorului privind confirmarea tranzacției.

Argumentele părților:

În argumentarea poziției sale recurentul a indicat, că concluziile și soluția instanței de fond este greșită, fiind una contrară prevederilor legale și procesuale aplicabile situației.

În acest sens, se arată că instanța de fond a refuzat confirmarea tranzacției pe motivul neanexării la cerere a actelor care au stat la baza încheierii acesteia, deși o asemenea obligație nu este prevăzută de lege. Potrivit art. 488 alin. (2) Cod de procedură civilă, lista actelor ce urmează a fi anexate la cererea de confirmare a tranzacției este una exhaustivă și nu conține prevederi care să impună prezentarea altor documente suplimentare.

Recurentul subliniază că, în pofida inexistenței unei asemenea obligații legale, creditorul a anexat ulterior un set de acte suplimentare, exclusiv ca răspuns la poziția exprimată de instanța de fond la etapa examinării admisibilității cererii, fără a fi însă ținut de lege să procedeze astfel, întrucât la momentul depunerii inițiale a cererii au fost prezentate toate actele prevăzute expres de normele legale incidente.

Totodată, recurentul susține că instanța de fond, respingând cererea de confirmare a tranzacției, a făcut o aplicare eronată a dispozițiilor art. 489 alin. (3) lit. a) Cod de procedură civilă, limitându-se la o simplă trimitere formală la norma respectivă, fără a stabili și a indica în mod concret care dintre temeiurile legale prevăzute de aceasta ar fi incidente în speță.

În particular, se arată că instanța de fond nu a constatat și nu a motivat în ce mod tranzacția ar contraveni legii, ar încălca drepturile, libertățile sau interesele legitime ale persoanelor, ori

interesele societății sau ale statului, astfel cum impune în mod expres art. 489 alin. (3) lit. a) Cod de procedură civilă.

Recurentul apreciază că argumentul instanței de fond privind imposibilitatea verificării legalității tranzacției nu constituie un temei legal de refuz al confirmării, întrucât un asemenea motiv nu este prevăzut de norma procesuală menționată, ale cărei dispoziții au caracter exhaustiv.

De asemenea, se invocă faptul, că instanța de fond nu a uzat de posibilitatea conferită de art. 489 alin. (2) Cod de procedură civilă de a convoca părțile pentru audieri, măsură ce ar fi permis clarificarea eventualelor aspecte neelucidate și ar fi înlăturat pretinsele impedimente în verificarea legalității tranzacției.

În concluzie, recurentul susține că instanța de fond a refuzat confirmarea tranzacției fără a identifica și a motiva existența vreunuia dintre temeiurile legale prevăzute de art. 489 alin. (3) lit. a) Cod de procedură civilă, soluția fiind adoptată cu încălcarea cerințelor de legalitate și motivare a actelor jurisdicționale.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei Colegiul judiciar a constatat, că încheierea contestată a fost pronunțată la 23 septembrie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 7 octombrie 2025, cu respectarea termenului instituit de lege.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul urmează a fi admis, cu casarea încheierii instanței de fond și trimiterea cauzei la rejudecare, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 424 alin. (l) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii".

În condițiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Potrivit prevederilor art.27 alin.(1) CPC, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de

drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

Din materialul probator administrat în prezenta speță Completul a reținut, că la 18 decembrie 2024 între SRL „Trabo-Plus” și SRL „Lumea Gustului” a fost încheiată tranzacția nr. 06/T/24 din 18 decembrie 2024, conform condițiilor căreia, obiectul tranzacției îl constituie soluționarea pe cale extrajudiciară, amiabilă a litigiului civil și anume: pe parcursul anilor 2013-2022 SRL „Lumea Gustului” a împrumutat de la SRL „Trabo-Plus” mijloace bănești în valuta euro, precum și a achiziționat bunuri de la SRL „Trabo-Plus”, semnând în acest sens, mai multe contracte de împrumut, acorduri privind cesiunea contractului cadru de împrumut, facturi adiționale și facturi fiscale.

Astfel, potrivit tranzacției, debitorul s-a obligat la plata datoriei în sumă totală de 3757198,05 euro, ceea ce reprezintă contravaloarea debitului restant format conform Acorduri de plată eșalonată și acte de verificare a decontărilor reciproce, după cum urmează : a) Acord de plată eșalonată nr. 01/22 din 1 septembrie 2022 și Act de verificare a decontărilor reciproce din 28 noiembrie 2024; b) Acord de plată eșalonată nr. 2/22 din 1 septembrie 2022 și Act de verificare a decontărilor reciproce din 13 noiembrie 2024; c) Acord de plată eșalonată nr. 03/22 din 1 septembrie 2022 și Act de verificare a decontărilor reciproce din 28 noiembrie 2024; d) Acord de plată eșalonată nr. 04/22 din 1 septembrie 2022 și Act de verificare a decontărilor reciproce din 13 noiembrie 2024; e) Acord de plată eșalonată nr. 5/22 din 1 septembrie 2022 și Act de verificare a decontărilor reciproce din 13 noiembrie 2024; f) Acord de plată eșalonată nr. 06/22 din 1 1 septembrie 2022 și Act de verificare a decontărilor reciproce din 13 noiembrie 2024; g) Acord de plată eșalonată nr. 06/06-23 din 10 iunie 2023, Act de verificare a decontărilor reciproce din 13 noiembrie 2024 și Act de verificare a decontărilor reciproce din 28 noiembrie 2024.

Potrivit pct. 4.1.1 al tranzacției nr. 06/T/24 din 18 decembrie 2024, SRL „Lumea Gustului” recunoaște integral suma datoriilor acumulate față de SRL „Trabo-Plus”, conform acordurilor de plată eșalonată și acte de verificare a decontărilor reciproce indicate în capitolul III - obiect al prezentei tranzacții, care la data încheierii prezentei tranzacții, constituie suma de 3757198,05 euro.

Conform pct. 4.1.2 al tranzacției nr. 06/T/24 din 18 decembrie 2024, datoria restantă către SRL „Trabo-Plus” va fi stinsă de SRL „Lumea Gustului” eșalonat, în perioada 27 decembrie 2024 până la 31 decembrie 2043, potrivit următorului grafic:1.până la 27 decembrie 2024 - 25000 euro; 2. până la 31 decembrie 2025 - 200000 euro; 3. până la 31 decembrie 2026 - 200000 euro; 4. până la 31 decembrie 2027 - 200000 euro; 5. până la 31 decembrie 2028 - 200000 euro; 6. până la 31 decembrie 2029 - 200000 euro; 7. până la 31 decembrie 2030 - 200000 euro; 8. până la 31 decembrie 2031 - 200000 euro; 9. până la 31 decembrie 2032 - 200000 euro; 10. până la 31 decembrie 2033 - 200000 euro; 11. până la 31 decembrie 2034 - 200000 euro; 12. până la 31 decembrie 2035 - 200000 euro;13. până la 31 decembrie 2036 - 200000 euro; 14. până la 31 decembrie 2037 - 200000 euro; 15. până la 31 decembrie 2038 - 200000 euro; 16. până la 31 decembrie 2039 - 200000 euro; 17. până la 31 decembrie 2040 - 200000 euro; 18. până la 31 decembrie 2041 - 200000 euro;19. până la 31 decembrie 2042 - 200000 euro; 20. până la 31 decembrie 2043 - 132198,05 euro.

De asemenea, potrivit pct. 4.1.3 din Tranzacție, în cazul în care debitorul respectă graficul de plată convenit de părți și îndeplinește în totalitate condițiile prevăzute în 4 tranzacție prin achitarea a 50% din valoarea creanței, va renunța la restul de 50% din datorie, considerând aceasta parte stinsă prin remitere.

Totodată, conform pct. 5.5 din Tranzacție debitorul declară, că înțelege și este de acord ca în situația în care nu va achita la timp și/sau integral o rată din datoria eșalonată conform prezentei tranzacții, toate obligațiile de plată a datoriei totale restante la care se adaugă penalitatea aferentă, devin imediat scadente cu data admiterii întârzierii executării obligației, iar creditorul are dreptul în mod incontestabil să ceară executarea silită a întregii datorii restante fără preavizare prealabilă.

Colegiul reţine, că în conformitate cu prevederile art. 1917 Cod civil, tranzacţia este contractul prin care părţile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultăţile ce apar în procesul executării unei hotărîri judecătoreşti. Pentru încheierea tranzacţiei se cere capacitatea necesară de a dispune de obiectul tranzacţiei. Tranzacţia poate stipula o penalitate pentru cel care omite să o execute.

În temeiul prevederilor de la art. 1919 alin. (2)-(4) Cod civil, tranzacţia este extrajudiciară dacă prin ea părţile au prevenit un proces ce putea să înceapă sau, deşi tranzacționează asupra unui proces în desfășurare, nu o prezintă instanței de judecată sau arbitrale competente pentru confirmare. După confirmare în modul corespunzător, tranzacţia extrajudiciară devine tranzacție judiciară. Contractul de tranzacție extrajudiciară se încheie în scris. În lipsă de dispoziţie contrară, dispoziţiile prezentului capitol se aplică atât tranzacţiei judiciare, cât şi tranzacţiei extrajudiciare.

Potrivit normelor de la art. 1920 alin. (1) și (2) lit. b) Cod civil, tranzacţia are între părţi autoritatea lucrului judecat. Tranzacţia extrajudiciară nu este susceptibilă de executare silită decît după: confirmarea ei de către instanţa competentă, conform capitolului XLV din Codul de procedură civilă, la cererea părţii la procesul de mediere.

Conform art. 32 alin. (1) din Legea cu privire la mediere nr. 137 din 03 iulie 2015, tranzacţia este acordul încheiat de părţi şi contrasemnat de mediator, ca urmare a procesului de mediere, prin care părţile consimt asupra soluţionării amiabile a unui litigiu.

În baza dispozițiilor de la art. 33 alin. (1) și (2) lit. a) din Legea cu privire la mediere nr. 137 din 03 iulie 2015, tranzacția este obligatorie pentru părţi şi se execută benevol în termen de 20 de zile, dacă părţile nu au stabilit altfel. Dacă tranzacția încheiată în cadrul unui proces de mediere, care a avut loc în afara procesului civil, nu este executată benevol, pentru a fi executată silit, aceasta poate fi, după caz: a) confirmată de către instanţa de judecată în condiţiile Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 487 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de confirmare a tranzacţiei, prin care părţile previn un proces civil, şi de eliberare a titlului de executare silită se depune în scris de către partea procesului de mediere sau reprezentantul legal al acesteia la instanţa judecătorească de la domiciliul sau de la sediul pârâtului.

Conform prevederilor art. 488 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, în cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită se indică: a) instanţa căreia îi este adresată cererea; b) numele şi prenumele mediatorului care a mediat litigiul; c) numele şi prenumele sau denumirea părţilor procesului de mediere, domiciliul sau sediul acestora, numerele de telefon/fax, adresa electronică şi alte date de contact; d) data încheierii tranzacţiei; e) solicitarea părţii interesate de a se confirma tranzacţia şi de a i se elibera titlul de executare silită a tranzacţiei; f) după caz, datele de contact ale reprezentantului legal al creditorului. La cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită se anexează: a) tranzacţia în original; b) convenţia de mediere, dacă o astfel de convenţie a fost încheiată; c)

copia de pe procesul-verbal privind încetarea procesului de mediere; d) după caz, actele ce atestă executarea parţială a tranzacţiei; e) dovada de plată a taxei de stat şi a taxei de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr.213/2023.

La caz, instanța de fond a refuzat în confirmarea tranzacției motivând prin faptul că, creditorul nu a anexat la cererea depusă în instanță actele care au stat la baza semnării acesteia.

În acest aspect Completul judiciar notează, că potrivit art. 488 alin. (2) Cod de procedură civilă, lista actelor ce urmează a fi anexate la cererea de confirmare a tranzacției este una expresă și exhaustivă, legiuitorul neprevăzând obligația anexării documentelor care au stat la baza raporturilor juridice materiale dintre părți. În lipsa unei prevederi legale exprese, instanța nu poate institui obligații suplimentare în sarcina creditorului.

Mai mult, Colegiul constată că, deși legea nu impune o asemenea obligație, creditorul a prezentat suplimentar anumite acte, fără ca acest fapt să poată suplini lipsa unei analize juridice corespunzătoare din partea instanței de fond.

Totodată, instanța de fond a invocat în mod formal dispozițiile art. 489 alin. (3) lit. a) Cod de procedură civilă, fără a identifica în mod concret vreunul dintre temeiurile legale care ar justifica refuzul confirmării tranzacției. Colegiul subliniază, că norma menționată prevede în mod limitativ situațiile în care instanța poate refuza confirmarea unei tranzacții, respectiv dacă aceasta contravine legii, încalcă drepturile, libertățile ori interesele legitime ale persoanelor, interesele societății sau ale statului.

În speță, instanța de fond nu a stabilit și nu a motivat în ce constă pretinsa neconformitate a tranzacției cu legea și nici nu a indicat vreo încălcare concretă a drepturilor sau intereselor protejate de lege. Simplul argument al „imposibilității verificării legalității tranzacției" nu constituie un temei legal de refuz, întrucât acesta nu se regăsește printre motivele expres și exhaustiv prevăzute de art. 489 alin. (3) Cod de procedură civilă.

De asemenea, Colegiul reține că instanța de fond nu a valorificat prerogativa conferită de art. 489 alin. (2) Cod de procedură civilă de a convoca părțile pentru audieri, în vederea clarificării eventualelor aspecte considerate neclare, deși această posibilitate legală era aptă să înlăture orice dubiu privind conținutul și legalitatea tranzacției.

În aceste condiții, refuzul confirmării tranzacției apare ca fiind nemotivat și contrar principiului disponibilității părților, consacrat de art. 27 Cod de procedură civilă, precum și dreptului de acces efectiv la justiție, prevăzut de art. 5 Cod de procedură civilă.

Or, în conformitate cu prevederile art. 9 din Codul de procedură civilă, instanței de judecată îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfășurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate şi egalitate a părților în drepturi.

Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar, de asemenea, obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (speța *Fomin contra Moldovei*, hotărârea CEDO din 11 octombrie 2011).

Colegiul judiciar accentuează că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se pronunța în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (speța *Garcia Ruiz contra Spaniei*, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

În acest sens, se reține că, actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți (principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84)5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată la 28 februarie 1984 de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei).

Totodată, în jurisprudența sa Curtea Europeană a statuat că odată ce statul adoptă o soluție, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate şi coerență pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică şi incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții (cauza *Păduraru vs România*, hotărârea din 1 decembrie 2005).

În circumstanțele relatate și, ținând cont de faptul că încheierea recurată a fost emisă cu încălcări esențiale ce nu pot fi remediate în cadrul procedurii de recurs, aceasta urmează a fi casată, or menținerea acesteia, în condițiile enunțate, constituie o încălcare a dreptului recurentului de a îi fi examinată cauza obiectiv, complet și multe aspectual.

Din considerentele enunțate Colegiul ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 septembrie 2025 și a trimite cauza la rejudecare în instanța de fond, iar în cadrul procedurii în fond urmând a fi înlăturate neajunsurile constate și descrise de instanța de recurs.

Din aceste raționamente, în conform art. 423-427 lit. b), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de reprezentantul SRL „Trabo-Plus”, Vitalie Cotorobai.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, Centru din 23 septembrie 2025, emisă în cauza civilă, la cererea înaintată de SRL „Trabo-Plus” către SRL „Lumea Gustului” cu privire la confirmarea tranzacției de mediere și eliberare a titlului de executare silită și se restituie cauza la rejudecare în aceiași instanță judecătorească - Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Roman Pascari